

Zondag 22 maart 2026

18.30 uur

Dorpskerk Bodegraven

Voorganger: ds. A. van Lingen

Psalm 22: 4, 5 (Weerklank)

Gij hebt, o HERE, door uw grote macht
mij uit de moederschoot eens voortgebracht.
Door U ontving ik liefdevol en zacht
rust bij mijn moeder.
Ik was bij U, mijn God en mijn behoeder,
van jongsaf aan reeds veilig en geborgen.
Gij hebt mij met uw vaderlijke zorgen
steeds bijgestaan.

Haast U dan nu, o God, en sta mij bij,
want grote angsten overvallen mij.
Er is geen helper, HEER, behalve Gij.
Verlos mijn leven.
Stieren uit Basan hebben mij omgeven.
Zij stormen aan, komen van alle zijden.
Hoe kan ik ooit dit gruwelijke lijden
alleen doorstaan?

Psalm 30: 1, 2 (DNP)

U prijs ik, HEER, want U genas
mijn ziekte die zo dreigend was.
De vijand zwijgt, want tot zijn spijt
hebt U mij van de dood bevrijd.
U trok mij uit het graf naar boven.
Omdat ik leef, wil ik U loven!

Kom, trouwe dienaars van de HEER,
loof God met mij en geef Hem eer!
Zijn woede duurt maar één moment,
terwijl zijn gunst geen einde kent.
Al is de avond zwaar van zorgen,
vol vreugde is de nieuwe morgen.

Lied 156: 1-6 (Weerklank)

Noem d' overtredding mij, die Gij begaan hebt,
het kwaad, gekruiste Heer, dat Gij gedaan hebt,
waaraan uw volk U schuldig heeft bevonden,
noem mij uw zonden.

Gij wordt gegeseld en gekroond met doornen,
geminacht als de minste der verloornen,
en als een booswicht, die zijn straf moet dragen,
aan 't kruis geslagen.

Zeg mij, waarom men U aldus gehoond heeft,
U dus, mijn vorst, gesceperd en gekroond heeft!
Om voor mijn schuld verzoening te verwerven,
moest Gij dús sterven?

Hoe vreemd, dat voor de schapen zijner weide
de herder zelf ter slachtbank zich liet leiden,
de Heer zich voor de schulden zijner knechten
aan 't kruis liet hechten.

O wonderbare liefde, die ons denken
te boven gaat, wat kan mijn liefd' U schenken,
wat ooit bereiken d' arbeid mijner dagen,
dat U behage?

O liefde, voor dit offer van uw leven,
wat kan ik, dan mijzelf ten offer geven,
opdat ik nooit, hetzij ik leev' of sterve,
uw liefde derve!

Lied 146: 1-5 (Weerklank)

Ik zwijg bij 't kruis in groot verdriet:
ik zie uw lijden aan
en weet: Heer, wat er is geschied,
heb ik U aangedaan.

Uit hoge hemel kwam U neer
en zocht mij, ver van huis,
maar ik heb U verstoten, Heer,
en sloeg U aan het kruis.

Ik heb naar eigen wil geleefd,
de smalle weg veracht.
Ik ben 't, die U verraden heeft,
die U in lijden bracht.

Zie hoe ik met mijn schuld hier sta:
wie redt mij, spreekt mij vrij?
Ik pleit alleen op uw gena:
ontferm U over mij.

Ik zing bij 't kruis een dankbaar lied:
ik zie uw lijden aan
en weet: Heer, wat er is geschied,
hebt U voor mij gedaan.